

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/127/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721201476
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8721201476.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej vo veci navrhovateľa: S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, XXX XX H. proti odporkyni: E.. S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX H., o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 14Pc/15/2021-24 z 01.07.2021 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v I. zamietavom výroku, a to v časti o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni za obdobie od 01.06.2021 do 30.09.2021 a vo zvyšnej zamietavej časti výrok I. mení tak, že vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni, určenú rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 30.08.2017 sp. zn. 20Pc/4/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.01.2018 sp. zn. 7CoP/28/2017 vo výške 200,-Eur mesačne, počnúc dňom 01.10.2021 zrušuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov celého konania.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. návrh zamietol a vo výroku II. stranám náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie v podstate postavil na závere, že podaným návrhom doručeným mu dňa 31.05.2021 sa navrhovateľ domáhal zrušenia jeho vyživovacej povinnosti voči odporkyni počnúc 01.06.2021, ktorá bola naposledy určená v sume 200,- Eur mesačne vyššie označenými rozhodnutiami dôvodiac, že odporkyňa ukončila vysokoškolské štúdiu na právnickej fakulte UK v T., a je teda schopná samá sa živiť. Navrhovateľom tvrdenú skutočnosť o ukončení vysokoškolského štúdia mal preukázanú s tým, že odporkyňa je nateraz zaradená v evidencii uchádzačov o zamestnanie bez nároku na podpornú dávku, pričom navrhovateľ mesačne zarába 850,-Eur netto, nemá inú vyživovaciu povinnosť a žije v jednej domácnosti so svojou družkou. Na základe toho ustálil, že nie sú splnené podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni, lebo samotné ukončenie vysokoškolského štúdia bez ďalšieho nie je dôvodom pre pozitívne rozhodnutie, ak navyše odporkyni z objektívnych zákonných dôvodov nebola priznaná podporná dávka. Takto ustálený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa ust. § 78 ods. 1, § 62 ods. 1-5 ZoR; výrok o trovách konania podľa ust. § 257 CSP.

3. Označený rozsudok včas podaným odvolaním napadol navrhovateľ, súdu prvej inštancie vytýkajúc nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. V odvolaní poukázal na ukončené vysokoškolské právnické vzdelanie odporkyne, ktorá o neho neprejavuje opravdivý záujem, a ktorej vzdelanie jej umožňuje sa na trhu práce reálne umiestniť, ako aj na svoje zdravotné problémy s tým, že jeho mesačný príjem je 850,-Eur brutto. Navrhol rozsudok súdu prvej

inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne ho zmeniť a jeho návrhu vyhovieť.

4. Odporkyňa vo svojej odvolacej replike uviedla, že na plnení vyživovacej povinnosti od 01.10.2021 netrvá. Od uvedeného dňa je schopná sama sa živiť, keďže sa zamestnala v advokátskej kancelárii ako koncipientka, o čom predložila dôkaz v podobe pracovnej zmluvy.

5. Navrhovateľ vo svojej odvolacej duplike súhlasil so zrušením jeho vyživovacej povinnosti od 01.10.2021 s čím opätovne vo svojej odvolacej triplike súhlasila odporkyňa.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, § 62 a § 65 CMP, bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na svojej úradnej tabuli aj webovej stránke a dospel k záveru, že sú splnené podmienky tak pre čiastočné potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP) ako i pre čiastočnú zmenu (§ 388 CSP) napadnutého rozsudku.

7. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zrušenia jeho vyživovacej povinnosti na odporkyňu majúcu za to, že ukončenie vysokoškolského štúdia je na to dostačujúcim dôvodom. Súd prvej inštancie jeho návrh, majúci opačný názor, teda, že samotné ukončenie vysokoškolského štúdia samo o sebe nie je dostatočným dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti, zamietol. V priebehu odvolacieho konania samotná odporkyňa došla k presvedčeniu, že je už schopná sama sa živiť, pretože sa od 01.10.2021 zamestnala a od uvedeného dňa na vyživovacej povinnosti zo strany navrhovateľa netrvá, o čom ako dôkaz predložila pracovnú zmluvu.

8. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 ZoR Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

9. Podľa a ustanovenia § 63 ods. 1 ZoR Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Kedy nastane takýto faktický stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a pod. Len samotná skutočnosť, že dieťa nadobudlo pracovnoprávnú spôsobilosť, nemá vplyv na zánik vyživovacej povinnosti rodičov. Rovnako nestačí preukázanie skutočnosti, že dieťa už je schopné nejakej - hocijakej - zárobkovej činnosti. Zákon uprednostňuje záujem oprávneného, preto v prípade, ak sa dieťa rozhodne pokračovať v ďalšom vzdelávaní, hoci už ukončilo prípravu na konkrétne povolanie, povinnosť rodičov vyživovať dieťa nezaniká. Dôležitým faktorom v tomto prípade je aj skutočnosť, či existuje reálna možnosť dieťaťa zamestnať sa vo vyštudovanom odbore. Rozhodne však povinnosť rodičov živiť svoje dieťa netrvá, ak dieťa už ukončilo prípravu na povolanie, má primeraný zdravotný stav, existujú preň pracovné príležitosti, avšak dieťa o ne nemá záujem a z vlastnej vôle nepracuje. Na tieto prípady sa vyživovacia povinnosť rodičov nevzťahuje. Súhrne možno konštatovať, že dieťa je schopné samo sa živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby. Úplné zrušenie vyživovacej povinnosti je možné najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov. Zmena pomerov musí byť preukázaná ku dňu vyhlásenia rozhodnutia o zmene. Pri plnoletých oprávnených možno rozhodnúť o zrušení vyživovacej povinnosti najskôr ku dňu začatia konania, a to iba na návrh.

11. Potom vychádzajúc zo zistených skutočností obsiahnutých v spise, zo zreteľom na všetky dostupné okolnosti prípadu a majúcu pritom na pamäti zmysel cit. zák. ustanovení a k nim ustálenú rozhodovaciu prax a teoretické východiská, odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na súhlasné stanoviská účastníkov, na samotnú odporkyňu indikovanú nadobudnutú jej schopnosť samostatne sa živiť, ktorá si od 01.10.2021 našla trvalé zamestnanie vo vyštudovanom odbore, a ktorá od uvedeného dňa navyše

ani na plnení vyživovacej povinnosti ako oprávnená osoba netrvá, je na mieste vyživovaciú povinnosť navrhovateľa voči nej, počnúc dňom 01.10.2021 zrušiť.

12. Preto bolo potom potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v I. zamietavom výroku, a to v časti o zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni za obdobie od 01.06.2021 do 30.09.2021 postupom podľa § 2 ods. 1 CMP a § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť a naproti tomu rozsudok vo zvyšnej zamietavej časti výroku I. postupom podľa § 2 ods. 1 CMP a § 388 CSP zmeniť a vyživovaciú povinnosť navrhovateľa voči odporkyni počnúc dňom 01.10.2021 zrušiť. Na ďalšiu argumentáciu účastníkov zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú už privodiť zmenu názoru odvolacieho súdu, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou a poňať ju vôbec do dôvodov svojho rozhodnutia.

13. O trovách celého konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, ods. 2 CSP, § 2 ods. 1, § 52 a § 57 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

14. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).